

PARAULA I VIDA

Hem de pregar per la reconciliació dels cristians

Amb el lema «**Reconciliem-nos. L'amor del Crist ens hi empeny (2Co 5,14-20)**» estem celebrant del 18 al 25 de

gener, la **Setmana de pregària per la unitat dels cristians**, que cada any té lloc per aquestes dates. Enguany se centra en la commemoració dels cinc-cents anys de la publicació, l'any 1517, de les 95 tesis de Martí Luter, iniciador de la Reforma protestant.

Almenys un cop l'any, els cristians som convidats a evocar la pregària de Jesús pels seus deixebles: «*que tots siguin u, perquè el món cregui*» (Jo 17, 21). Cridats a convertir-nos, commoguts pel gran error de les divisions i pel mal de les lluites religioses del passat, tots els cristians hem anat prenent consciència que hem de pregar i fer camí els uns vers els altres, per estimar el que l'altra confessió viu, per compartir, dialogar, donar testimoni plegats i cercar la unió per la caritat. Els fidels d'arreu del món anem organitzant intercanvis de predicadors o de celebracions i cultes ecumènics especials de comunió i d'entesa per fer camí.

En el context de l'aniversari de la Reforma, el Consell de les Esglésies d'Alemanya (ACK), que ha elaborat els ma-

terials per a la present Setmana de pregària 2017, ha donat dues insistències: d'una banda, que cal que aquests dies demanem la gràcia i l'amor de Déu, la «justificació de la humanitat a través de la sola gràcia», reflectint la preocupació principal de les Esglésies marcades per la Reforma de Martí Luter; i d'altra banda, també s'ha de reconèixer el dolor per les profundes divisions posteriors que van afligir l'Església, i per causa de les quals ens cal parlar clarament de culpa i hem de donar passos valents cap a la reconciliació. El text de referència de **2a Corintis 5,14** que cita el Papa Francesc a *L'alegria de l'Evangelí*, ens impulsa vers l'amor de Crist, model de tota reconciliació i de tot servei als germans, amb l'estil del Bon Samarità.

El Papa Francesc va viatjar a Lund (Suècia) el passat 31 d'octubre amb motiu de la commemoració de la Reforma luterana, i unit al Bisbe President de la Federació Luterana Mundial, Rev. Munib Younan, van signar una **Declaració** important i significativa. S'hi diu: «A mesura que avancem en els episodis de la història que ens pesen, ens comprometem a testimoniar junts la gràcia misericordiosa de Déu, feta visible en Crist crucificat i ressuscitat.

Conscients que la manera amb què ens relacionem els uns amb els altres dona forma al nostre testimoniatge de l'Evangelí, ens comprometem a seguir creixent en la comunió fundada en el Baptisme, mentre intentem treure els obstacles restants que ens impedeixen assolir la plena unitat (...). Exhortem totes les comunitats i parròquies luteranes i catòliques que siguin valentes, creatives, alegres i que tinguin esperança en el seu compromís per continuar el gran itinerari que tenim davant nostre. En comptes dels conflictes del passat, el do de Déu de la unitat entre nosaltres guiarà la cooperació i farà més profunda la nostra solidaritat. Nosaltres, catòlics i luterans, acostant-nos en la fe a Crist, resant junts, escoltant-nos els uns als altres, i vivint l'amor de Crist en les nostres relacions, ens obrim al poder de Déu Trinitat. Fonamentats en Crist i donant testimoni d'Ell, renovem la nostra determinació per ser fidels heralds de l'amor infinit de Déu per a tota la humanitat». Que sigui enguany aquesta l'orientació fonamental de la nostra oració per la unitat de tots els cristians.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Aplec de Sant Silvestre a la Noguera

El darrer Aplec de l'any de la comarca de la Noguera va tenir lloc a l'església de Sant Silvestre de Serralta o de Serra de d'Alt, situada a l'altiplà de Montmadrona de 623 m.

Fou el dissabte 31 de desembre on gairebé un centenar de persones es van desplaçar fins a aquesta església de finals del segle XI, que té com a patró Sant Silvestre, primer Papa romà.

Enguany a més de les famílies de les masies de la zona, i d'un grup de fidels de Ponts, Oliola i rodalia, també hi van participar un bon nombre de membres del Centre Excursionista Pontsicà.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

PACIFICAR L'ÀNIMA I EL MÓN

La pau anhelada (I)

L'anhel de pau està inscrit en el nucli més pregon de tot ésser humà. La pau, tal com ensenya sant Agustí d'Hipona, deriva de l'ordre, de l'harmonia de les parts. És la tranquil·litat en l'ordre. Quan hi ha un desajust o un desequilibri de forces es produeix una descompensació que altera la pau i d'aquí neix el conflicte.

Mentre hi hagi, per exemple, injustícia social, és a dir, desequilibri en la distribució dels béns de la natura, hi haurà, necessàriament, desordre i aquest desordre genera el conflicte. És un eufemisme referir-se al nou ordre del món, mentre en aquest suposat nou ordre hi ha milions d'éssers humans que no poden viure la seva existència en condicions mínimament dignes. Més que d'ordre, s'hauria de qualificar

de desgavell planetari. La pau és conseqüència del treball per introduir unitat i bé en el món. Per la termodinàmica sabem que tot tendeix, per naturalesa, al màxim desordre i a la mínima energia. La persistència de l'ordre exigeix esforç, treball, constància.

Si la pau depèn de l'ordre que som capaços de forjar amb el nostre enginy, la pau és, necessàriament, un bé efímer, perquè els petits ordres que construïm són fràgils i inconsistents i sempre estan amenaçats, tant per forces externes com internes que fan trontollar l'equilibri de les parts.

La pau és un dels béns més estimats, però, a la vegada, un dels més fràgils i precaris. Cal insistir, un cop més, que no és solament l'absència de guerra, tot i que l'absència de guerra és la primera condició

per a la pau. No hi pot haver una pau duradora, ni en l'interior dels països, ni entre les nacions, sense un permanent esforç de veritat, de justícia, de solidaritat i de llibertat¹. La qüestió no està en garantir l'ordre a través de la por o l'amenaça, sinó a partir d'un ordre just en el qual cadascú pugui ésser tractat dignament.

Quan l'ordre es manté per la força és un fals ordre, perquè no respon a la naturalesa de les coses, sinó que és imposat des de fora, per un principi de coacció que, si perdura en la seva activitat, generarà revoltes, ressentiments i reaccions virulentes.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

¹ Cf. JOAN XXIII, *Pacem in terris*, 149.

PALABRA Y VIDA

Debemos rezar por la reconciliación de los cristianos

Con el lema «**Reconciliación. El amor de Cristo nos apremia (cf. 2Co 5,14-20)**» estamos celebrando del 18 al 25 de enero, la **Semana de oración por la unidad de los cristianos**, que cada año tiene lugar por estas fechas. Este año se centra en la conmemoración de los quinientos años de la publicación, en 1517, de las 95 tesis de Martín Lutero, iniciador de la Reforma protestante.

Al menos una vez al año, los cristianos somos invitados a evocar la oración de Jesús por sus discípulos: «*que todos sean uno, para que el mundo crea*» (Jn 17, 21). Llamados a convertirnos, conmovidos por el gran error de las divisiones y por el dolor de las luchas religiosas del pasado, todos los cristianos hemos ido tomando conciencia de que debemos orar y hacer camino unos hacia otros, para amar lo que la otra confesión vive, para compartir, dialogar, dar testimonio juntos y buscar la unión por la caridad. Los fieles de todo el mundo vamos organizando intercambios de predicadores o de celebraciones y cultos ecuménicos especiales de comunión y de entendimiento para hacer camino.

En el contexto del aniversario de la Reforma, el Consejo de las Iglesias de Alemania (ACK), que ha elaborado los materiales para la presente Semana de oración 2017, ha dado dos insistencias: por un lado, que en estos días debemos pedir la gracia y el amor de Dios, la «justificación de la humanidad a través de la sola gracia», reflejando la preocupación principal de las Iglesias marcadas por la Reforma de Martín Lutero; y por otro lado, también hay que reconocer el dolor por las profundas divisiones posteriores que afligieron a la Iglesia, y por cuya causa debemos hablar claramente de culpa y tenemos que dar pasos valientes hacia la reconciliación. El texto de referencia de **2.ª Corintios 5,14** que cita el Papa Francisco en *La alegría del Evangelio*, nos impulsa hacia el amor de Cristo, modelo de toda reconciliación y de todo servicio a los hermanos, con el estilo del Buen Samaritano.

El Papa Francisco viajó a Lund (Suecia) el pasado 31 de octubre con motivo de la conmemoración de la Reforma luterana, y unido al Obispo Presidente de la Federación Luterana Mundial, Rev. Munib Younan, firmaron una **Declaración** importante y significativa. En ella se dice: «A medida que avanzamos en los episodios de la historia que nos pesan, nos comprometemos a testimoniar juntos la gracia misericordiosa de Dios, hecha visible en Cristo crucificado y resucitado. Conscientes de que la manera con que nos relacionamos unos con otros da forma a nuestro testimonio del Evangelio, nos comprometemos a seguir creciendo en la comunión fundada en el Bautismo, mientras intentamos sacar el resto de los obstáculos que nos impiden alcanzar la plena unidad (...). Exhortamos a todas las comunidades y parroquias luteranas y católicas que sean valientes, creativas, alegres y que tengan esperanza en su compromiso para continuar el gran itinerario que tenemos ante nosotros. En vez de los conflictos del pasado, el don de Dios de la unidad entre nosotros guiará la cooperación y hará más profunda nuestra solidaridad. Nosotros, católicos y luteranos, acercándonos en la fe a Cristo, rezando juntos, escuchándonos unos a otros, y viviendo el amor de Cristo en nuestras relaciones, nos abrimos al poder de Dios Trinidad. Fundamentados en Cristo y dando testimonio de Él, renovamos nuestra determinación para ser fieles heraldos del amor infinito de Dios para toda la humanidad». Que sea ésta la orientación fundamental en este año de nuestra oración por la unidad de todos los cristianos.

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Lliurament de premis ¡Bravo! a professionals de la comunicació

Lliurament de premis ¡Bravo! l'any 2016

El Jurat designat per la Comissió Episcopal de Mitjans de Comunicació Social (CEMCS) lliurà els premis ¡Bravo! d'enguany el proper dia 25 de gener a Madrid.

Els premis es concedeixen anualment amb la finalitat de «reconèixer, per part de l'Església, la tasca meritòria de tots aquells professionals de la comunicació en els diversos mitjans, que s'hagin distingit pel servei a la dignitat de l'home, els drets humans i els valors evangèlics».

Aquest any, per primera vegada, s'ha concedit el Premi ¡Bravo! Fotoperiodisme, que se suma a les nou categories que es distingien actualment.

El Jurat ha decidit atorgar el Premi ¡Bravo! Especial, a Antonio Pelayo, sacerdot i periodista, per la seva trajectòria en premsa, ràdio i televisió; Premi ¡Bravo! de Premsa, a Pedro G. Cuartango, per la se-

va trajectòria com a columnista; Premi ¡Bravo! de Ràdio a Àngel Expósito, per donar veu als sense veu en els llocs de conflicte; Premi ¡Bravo! de Televisió a les sèries històriques (*Isabel, Carlos i La Corona partida*) emeses per Televisió Espanyola; Premi ¡Bravo! de Noves Tecnologies a Agència L'Machi, per la iniciativa mensual «El vídeo del papa»; Premi ¡Bravo! Fotoperiodisme a Santi Palacios, pel seu treball professional sobre els refugiats; Premi ¡Bravo! de Cinema a Laura Contreras, per la seva interpretació en la pel·lícula *Llum de soledat*; Premi ¡Bravo! de Publicitat a l'anunci «Salvem els sopars» de McCann Worldgroup Espanya, per Ikea; Premi ¡Bravo! de música al cor de RTVE, per la seva especialització en la polifonia clàssica i religiosa; Premi ¡Bravo! al Treball diocesà a Txomin Pérez, de l'Oficina de Comunicació de la diòcesi de Palència.

► **Exercicis espirituals al Sant Crist de Balaguer.** El bisbe emèrit de Lleida, Mons. Joan Pirís, va predicar entre el 13 i el 17 de gener els exercicis espirituals per a preveres que es van dur a terme a la

Casa d'Espiritualitat del Santuari-Basilica del Sant Crist de Balaguer. Els sacerdots de la diòcesi es van reunir per a la reflexió i la pregària en aquest període després de la celebració del Nadal i l'Epifania.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

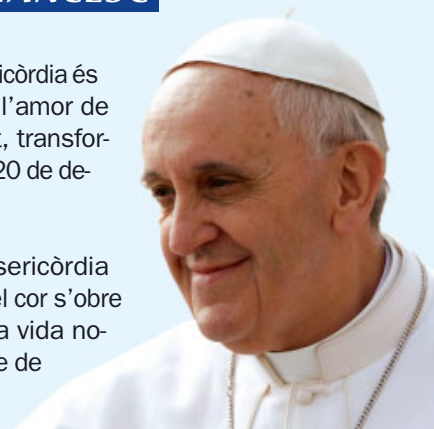

@Pontifex: «Expreso la meva solidaritat amb els migrants i amb tothom que els ajuda: acollir els altres és com acollir Déu en persona» (18 de desembre de 2016).

@Pontifex: «Res de tot el que un pecador penedit posa davant la misericòrdia de Déu queda sense l'abraçada del seu perdó» (19 de desembre de 2016).

@Pontifex: «La misericòrdia és l'acció concreta de l'amor de Déu que, perdonant, transforma i canvia la vida» (20 de desembre de 2016).

@Pontifex: «La misericòrdia suscita joia perquè el cor s'obre a l'esperança d'una vida nova» (21 de desembre de 2016).

Celebració de la Setmana de pregària per la unitat dels cristians a la diòcesi d'Urgell

Del 18 al 25 de gener se celebra a Urgell, com en la resta de la diòcesi, sota el lema «Reconciliem-nos. L'amor del Crist ens hi empeny», tot recordant una cita de la segona Carta de Sant Pere als Corintis, la Setmana de pregària per la unitat dels cristians. És temps de celebrar pregàries ecumèniques en moltes parròquies del Bisbat. Destaquen pel nombre de persones i confessions participants la pregària a Santa Maria de Guissona, ja que a la població hi conviuen fins a quatre confessions cristianes.

Calen reunions prèvies, una certa negociació, capacitat d'adaptació i sobretot esperit de reconciliació, per organitzar-se i celebrar la pregària conjunta, però com recorda la Comissió Interdiocesana d'Ecumenisme i de Relacions Interreligioses de la Conferència Episcopal Tarraconense, el món necessita ministres de reconciliació per enderrocar barres, construir ponts, instaurar la pau i obrir portes als nous aires de vida que en nom de qui ens ha reconciliat amb Déu, Jesucrist. I, de fet, és l'Esperit Sant qui ens porta en nom seu pel camí de la reconciliació. Així ho assenyala el llibret de guió per a les celebracions eucarístiques o de la Paraula i per a la pregària comunitària i personal, en el que la segona Carta de Sant Pau als Corintis subratlla que la reconciliació és un do de Déu per a tota la creació. Més enllà de la pregària a la que ens empeny l'amor del Crist, les comunitats i esglésies necessitem el do de la reconciliació de Déu i sobretot, testimoniar conjuntament davant del món que tots som u, com ens recorda l'apòstol Joan en les seves paraules. Així també s'expressa el rector de Santa Maria de Guissona, Mn. Ramon Balagué, que s'ocupa de posar en contacte i d'organitzar la pregària conjunta que es duu a terme el diumenge dia 22 a la tarda a la parròquia de Guissona, amb els pastors i els fidels de les confessions greco-catòlica, ortodoxa, evangelista i catòlica. Després d'alguns anys, la unió cada vegada és més forta malgrat els petits sacrificis i negociacions que calen per arribar a l'entesa.

Amb la mirada posada en el tema d'enguany i la Reforma luterana que es va dur a terme a Alemanya iniciada amb la publicació de les tesis de Martí Luter el 1517, les parròquies de la diòcesi han fet en la darrera setmana, com

Benedicció d'una imatge de la comunitat greco-catòlica a Guissona

a Sant Esteve d'Andorra la Vella amb les comunitats que hi ha al Principat, celebracions de la Paraula i pregàries compartides. D'altres les faran durant el cap de setmana o fins i tot en els dies que vénen. L'any 2017 s'escau el V centenari d'un gest clau en la història dels moviments reformistes eclesials, el gest de Martí Luter de publicar 95 tesis per fer sentir la seva veu i el seu criteri sobre l'Església d'aquella època. Alemanya ha decidit fer una «Christusfest», una celebració de Crist, per commemorar ecumènicament la Reforma, un resultat important perquè mostra la superació de divisions històriques importants: 50 anys de diàleg que inspiren la reflexió i les pregàries també a Urgell.

Gest de comunió

Com viure aquesta desig d'unitat de tots els cristians? Jesús va pregar al Pare que tots siguem u, tal com ell, és u amb el Pare, perquè el món cregui. Jesús demana que hi hagi en nosaltres la mateixa unitat que hi ha entre el Pare i el Fill. Una fita inabastable per a nosaltres, ningú és capaç, per ell mateix, d'assumir-la. Doncs què podem fer? El que sí és al nostre abast és fer gestos de comunió amb els qui tenim al nostre entorn. Per exemple: hom ha tingut uns problemes de relació amb tal persona, doncs fer gestos d'apropament, regalar un somriure, oferir el perdó, etc. Una altra constata que hi ha una relació freda amb el seu entorn, doncs cal crear bon ambient, desvetllar la imaginació, preguntar-se «què puc fer per arrancar-li un somriure?». Ve tal persona a casa, doncs cal vetllar per l'acolliment, que l'altre se senti realment acollit. Aquella persona es distancia de tu, doncs cal cercar-la, respectant el seu espai de llibertat, etc.

Fent gestos concrets de comunió amb el nostre entorn és fer gestos de comunió per la unitat de tots els cristians. No podem pregar per la unitat dels qui tenim lluny, si no cerquem per coherència aquesta unitat amb els qui tenim al nostre entorn.

Mn. Melcior Querol

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

23. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [He 9,15.24-28 / Sl 97 / Mc 3,22-30]. Sant Ildefons (†667), bisbe de Toledo, venerat a Zamora; a Tortosa: sant Francesc Gil de Frederic i Sans, prev. i mr. a Tonquín (Indo-xina, 1745), nat a Tortosa; Esposalles de la Mare de Déu.

24. □ Dimarts [He 10,1-10 / Sl 39 / Mc 3,31-35]. Sant Francesc de Sales (Savoia 1567 - Lió 1622), bisbe de Ginebra i doctor de l'Església, patró dels periodistes i els escriptors.

25. □ Dimecres [Fets 22,3-16 (o bé: Fets 9,1-22) / Sl 116 / Mc 16,15-18]. Conversió de Sant Pau, apòstol, camí de Damasc (Fets 9,1-22); sant Bretanió, bisbe; santa Elvira, vg. i mr.

26. □ Dijous [2Tm 1,1-8 (o bé: Tt 1,1-5) / Sl 95 / Mc 4,21-25]. Sant Timoteu, bisbe d'Efes, i sant Titus (o Tet), bisbe de Creta, deixebles i col·laboradors de Pau (s. I); santa Paula, viuda i deixebra de Sant Jeroni.

27. ■ Divendres [He 10,32-39 / Sl 36 / Mc 4,26-34]. Santa Àngela de Mèrici (1470-1540), vg., fund. ursulines (Brèscia, 1535); a Tortosa: sant Enric d'Ossó i Cervelló (Vinebre, Ribera d'Ebre 1840 - Gilet, València 1896), prev., fund. de les teresianes (STJ).

28. □ Dissabte [He 11,1-2.8-19 / Sl: Lc 1,69-75 / Mc 4,35-41]. A Lleida: sant Valeri; sant Tomàs d'Aquino (1274), prev. dominicà i doctor de l'Església, patró dels estudiosos i

els estudiants, venerat a Tolosa de Llenguadoc; sant Flavià, soldat mr.

29. ■ Diumenge vinent, IV de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [So 2,3;3,12-13 / Sl 145 / 1Co 1,26-31 / Mt 5,1-12a]. A Sant Feliu: sant Pere Nolasc (s. XIII), rel. barceloní, fund. mercedaris (OdeM); a Tortosa: beat Manuel Domingo i Sol (Tortosa 1836-1909), prev., fund. dels Operaris Diocesans (OP); a Lleida: sant Tomàs d'Aquino, prev. i doctor de l'Església.

Diumenge III de durant l'any

COMENTARI

Que no hi hagi divisions entre vosaltres

Triple oracle de salvació amb triple motivació nadalenca formen la profecia messiànica d'Is 8,23-9,6: Déu «enaltirà»; el poble ha vist una gran «llum»; els heu omplert d'«alegria».

Perquè heu trossejat el «jou» i les «botes dels soldats»: però sobretot perquè ens ha nascut un noi, ens ha estat donat un fill (Is 9,5).

La perspectiva universal marca l'oracle: *El Senyor enaltirà la Galilea dels pagans.*

Davant les divisions en la comunitat mostra Pau postura crítica. *Pel nom de Jesucrist, amb autoritat, us demano que no hi hagi divisions:* buscant la unitat, que no es pot confondre amb la uniformitat ni amb la unitat.

Jo sóc de Pau, Jo, d'Apol·ló, Jo, de Quefes: les faccions dins la Comunitat tenen la pretensió de pertinença a un «líder» que de fet suplanta el rol de Crist, únic Cap de la seva Església.

Acomplint la profecia d'Is, *Jesús se'n tornà a Galilea, a Cafar-Naüm, a la regió de Zabuló.*

Dos components essencials hi ha a l'Evangelí: crida a la conversió i vocació dels deixebles.

- Ja el Baptista, ara empresonat, predicava: *Convertiu-vos que el Regne del cel és a prop (Mt 3,2).* Mt destaca la continuïtat entre la predicació de Joan i la de Jesús; *Mc 1,15b*, dient «Convertiu-vos i creieu en la Bona Nova», subratlla la novetat de l'acollida de la Bona Nova com a motiu per a la conversió.

- La crida de Jesús als seus deixebles és un fet fonamental a la Tradició evangèlica. *Jesús veié dos germans i els digué «Veniu amb mi i us faré pescadors d'homes».* La visió de Mt (i la de Mc) és teològica notant la iniciativa total de Jesús. La de *Jn 1,35s* és pedagògica en marcar el paper dels testimonis i la de *Lc 5,1s* apunta la condició d'oients dels ara cridats.

La crida vocacional té acompanyament quan *ells abandonaren les xarxes i se n'anaren amb ell.*

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 8,23b-9,3)

En temps passat, el Senyor humilià el país de Zabuló i de Neftalí, però a la fi dels temps enaltirà el camí del Mar, l'altra banda del Jordà, Galilea dels pagans. El poble que avançava a les fosques ha vist una gran llum, una llum resplendeix per als qui vivien al país tenebrós. Els heu omplert de goig, d'una alegria immensa; s'alegren davant vostre com la gent a la sega, com fan festa els vencedors quan reparteixen el botí. Heu trossejat el jou que li pesava, la barra que duia a l'espatlla i l'agulló del qui l'arriava; tot ho heu trossejat com al dia de Madian.

▶ Salm responsorial (26)

R. *El Senyor m'il·lumina i em salva.*

El Senyor m'il·lumina i em salva, / qui em pot fer por? / El Senyor és el mur que protegeix la meua vida, / qui em pot esfereir? R.

Una cosa he demanat al Senyor, / i la desitjo amb tota l'ànima: / poder viure a la casa del Senyor / i vetllar pel seu temple. R.

N'estic cert, fruitaré en la vida eterna / de la bondat que em té el Senyor. / Espera en el Senyor! Sigues valent! / Que el teu cor no defalleixi. Espera en el Senyor! R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 1,10-13.17)

Germans, pel nom de Jesucrist, el nostre Senyor, us demano que aneu d'acord i que no hi hagi divisions entre vosaltres; estigueu ben units en una sola manera de pensar i en un sol parer. Perquè alguns de la casa de Cloa m'han parlat de les desavinences que hi ha entre vosaltres. Vull dir que cadascú de vosaltres afirma: «Jo sóc partidari de Pau», «Doncs jo, d'Apol·ló», «Jo, de Quefes», «Jo, de Crist». Com és això? El Crist està dividit? És que Pau ha estat crucificat per vosaltres o heu estat batejats en el nom de Pau? Crist no m'ha enviat a batejar, sinó a anunciar l'evangelí, i a fer-ho sense recórrer a un llenguatge de savis, perquè la creu de Crist no perdi el seu valor.

▶ Lectura de l'evangelí segons sant Mateu (Mt 4,12-23)

Quan Jesús sentí a dir que Joan havia estat empresonat, se'n tornà a Galilea, però no anà a viure a Natzalet, sinó a Cafar-Naüm, vora el llac, a la regió de Zabuló i de Neftalí, perquè s'havia de complir allò que anunciava el profeta Isaïes: «País de Zabuló i de Neftalí, camí del mar, l'altra banda del Jordà, Galilea dels pagans: El poble que vivia a les fosques ha vist una gran llum, una llum resplendeix per als qui vivien al país tenebrós.» Des d'aquell temps Jesús començà a predicar així: «Convertiu-vos, que el Regne del cel és a prop.»

Tot vorejant el llac de Galilea, veié dos germans, Simó, l'anomenat Pere, i Andreu. Estaven tirant el filat a l'aigua, perquè eren pescadors, i els digué: «Veniu amb mi, i us faré pescadors d'homes.» Inmediatament abandonaren les xarxes i se n'anaren amb ell. Més enllà veié altres dos germans, Jaume i Joan, fills de Zebedeu. Eren a la barca amb el seu pare, repassant les xarxes, i Jesús els cridà. Ells abandonaren immediatament la barca i el pare, i se n'anaren amb ell.

I anava per tot Galilea, ensenyant a les sinagogues, predicant la bona nova del Regne i guarint entre la gent tota malaltia.

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 8,23b-9,3)

En otro tiempo el Señor humilló el país de Zabulón y el país de Neftalí; ahora ensalzará el camino del mar, al otro lado del Jordán, la Galilea de los gentiles. El pueblo que caminaba en tinieblas vio una luz grande; habitaban tierra de sombras, y una luz les brilló.

Acreciste la alegría, aumentaste el gozo; se gozan en tu presencia, como gozan al segar, como se alegran al repartirse el botín. Porque la vara del opresor, y el yugo de su carga, el bastón de su hombro, los quebrantaste como el día de Madián.

▶ Salmo responsorial (26)

R. *El Señor es mi luz y mi salvación.*

El Señor es mi luz y mi salvación, / ¿a quién temeré? / El Señor es la defensa de mi vida, / ¿quién me hará temblar? R.

Una cosa pido al Señor, / eso buscaré: / Habitar en la casa del Señor / por los días de mi vida; / gozar de la dulzura del Señor, / contemplando su templo. R.

Espero gozar de la dicha del Señor / en el país de la vida. / Espera en el Señor, sé valiente, / ten ánimo, espera en el Señor. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 1,10-13.17)

Os ruego, hermanos, en nombre de nuestro Señor Jesucristo: poneos de acuerdo y no andéis divididos. Estad bien unidos con un mismo pensar y sentir. Hermanos, me he enterado por los de Cloe que hay discordias entre vosotros. Y por eso os hablo así, porque andáis divididos, diciendo: «Yo soy de Pablo, yo soy de Apolo, yo soy de Pedro, yo soy de Cristo». ¿Está dividido Cristo? ¿Ha muerto Pablo en la cruz por vosotros? ¿Habéis sido bautizados en nombre de Pablo? Porque no me envió Cristo a bautizar, sino a anunciar el Evangelio, y no con sabiduría de palabras, para no hacer ineficaz la cruz de Cristo.

▶ Lectura del santo evangelio según san Mateo (Mt 4,12-23)

Al enterarse Jesús de que habían arrestado a Juan, se retiró a Galilea. Dejando Nazaret, se estableció en Cafarnaún, junto al lago, en el territorio de Zabulón y Neftalí. Así se cumplió lo que había dicho el profeta Isaías: «País de Zabulón y país de Neftalí, camino del mar, al otro lado del Jordán, Galilea de los gentiles. El pueblo que habitaba en tinieblas vio una luz grande; a los que habitaban en tierra y sombras de muerte, una luz les brilló». Entonces comenzó Jesús a predicar diciendo: «Convertíos, porque está cerca el reino de los cielos.»

Pasando junto al lago de Galilea, vio a dos hermanos, a Simón, al que llaman Pedro, y a Andrés, su hermano, que estaban echando el copo en el lago, pues eran pescadores. Les dijo: «Venid y seguidme, y os haré pescadores de hombres». Inmediatamente dejaron las redes y lo siguieron. Y, pasando adelante, vio a otros dos hermanos, a Santiago, hijo de Zebedeo, y a Juan, que estaban en la barca repasando las redes con Zebedeo, su padre. Jesús los llamó también. Inmediatamente dejaron la barca y a su padre y lo siguieron. Recorría toda Galilea, enseñando en las sinagogas y proclamando el Evangelio del reino, curando las enfermedades y dolencias del pueblo.